

SÁCH SỐ KHÁM PHÁ QUÊ HƯƠNG

MŨI NÉ HERITAGE

Từ làng chài đến thế giới số

Sáu câu chuyện về biển, cát và con người miền biển

GỬI NGƯỜI BẠN SẮP KHÁM PHÁ MŨI NÉ

Mũi Né trong mắt em

Có những nơi chỉ nhìn một bức ảnh đã thấy muốn lên đường. Với em, Mũi Né là một nơi như thế: biển xanh, những chiếc thuyền đủ màu, đồi cát uốn lượn và rất nhiều câu chuyện gần gũi.

Trong cuốn sách nhỏ này, em muốn mời bạn đi qua sáu góc nhìn về quê hương. Chúng mình sẽ bắt đầu từ làng chài, ghé đồi cát, ngắm Suối Tiên, lắng nghe sóng biển, khám phá món ngon rồi tìm hiểu cuộc sống của người làm nghề biển.

Mỗi trang sách giống một lời mời: hãy đến với Mũi Né bằng sự tò mò, yêu mến và cả ý thức giữ gìn những điều đẹp đẽ nơi đây.

Hành trình sáu câu chuyện

CHẶNG 01

Làng chài Mũi Né 04

Nơi biển kể chuyện

CHẶNG 02

Đồi cát Mũi Né 06

Vẻ đẹp của nắng và gió

CHẶNG 03

Suối Tiên 08

Dòng suối giữa miền cát đỏ

CHẶNG 04

Biển Mũi Né 10

Sắc xanh gọi mời

CHẶNG 05

Hương vị Mũi Né 12

Ẩm thực miền biển

CHẶNG 06

Một ngày làm ngư dân 14

Nghe biển kể chuyện nghề

CÂU CHUYỆN 01 / 06

Làng chài Mũi Né

Nơi biển kể chuyện

Nếu biển biết nói, chắc biển Mũi Né sẽ có cả một kho chuyện dài không bao giờ hết. Buổi sớm ở làng chài hiện ra với những chiếc thuyền đủ màu nằm san sát trên mặt nước. Từ xa nhìn lại, chúng giống như những chiếc lá nhỏ đang trôi trên một tấm khăn xanh khổng lồ. Còn mặt trời thì từ từ nhô lên, làm cả vùng biển sáng lấp lánh như có ai vừa rắc xuống hàng nghìn hạt kim tuyến.

Điều khiến em thích nhất ở làng chài không chỉ là cảnh đẹp. Đó còn là những con người sống cùng biển. Khi thuyền trở về, bến cá rộn ràng tiếng gọi nhau. Những giỏ cá tươi, những tấm lưới còn đọng nước và những bàn tay thoăn thoắt tạo nên một bức tranh rất riêng. Ở đây, một ngày mới không bắt đầu bằng tiếng chuông báo thức mà bằng nhịp sống quen thuộc của biển.

TIẾP CÂU CHUYỆN

Em đặc biệt tò mò về chiếc thuyền thúng tròn xoe. Nhìn nó giống cái rổ khổng lồ, vậy mà lại có thể nổi và di chuyển trên sóng! Câu đầu tiên em muốn hỏi một bác ngư dân là: “Làm sao bác chèo được thuyền thúng mà không quay vòng vòng ạ?” Chắc câu hỏi ấy sẽ làm bác bật cười. Nhưng chính những điều tưởng bình thường với người dân nơi đây lại khiến người ở xa thấy thú vị.

Làng chài còn có những câu chuyện không nằm trong sách hướng dẫn du lịch: chuyện chờ người thân đi biển về, chuyện giữ gìn chiếc thuyền cũ, chuyện các gia đình truyền cho nhau kinh nghiệm làm nghề. Những câu chuyện ấy nhắc em rằng phía sau một bức ảnh đẹp là bao công sức và tình yêu biển của người dân.

Nếu có dịp giới thiệu Mũi Né với một người bạn ở xa, em sẽ không chỉ khoe biển xanh và nắng vàng. Em sẽ kể về làng chài trước tiên, vì đó là nơi Mũi Né hiện lên gần gũi nhất. Đến đây, người ta không chỉ ngắm cảnh mà còn có thể lắng nghe một miền quê đang sống, đang làm việc và đang giữ lại những điều rất đáng quý.

CÂU CHUYỆN 02 / 06

Đồi cát Mũi Né

Vẻ đẹp của nắng và gió

Có một nơi ở Mũi Né mà em cứ nghĩ là sa mạc bước ra từ truyện phiêu lưu. Đó là những đồi cát trải dài, uốn lượn như sóng biển nhưng lại chẳng có một giọt nước nào. Đứng giữa những triền cát, em có cảm giác bước vào sân chơi khổng lồ của gió. Gió chạy qua đâu, cát thay đổi hình dáng đến đó. Hôm nay là một đường cong mềm mại, biết đâu ngày mai đã thành một nét vẽ khác.

Điều lạ nhất là cát không hề buồn tẻ. Có chỗ vàng ấm, có chỗ ánh lên màu đỏ cam dưới nắng. Khi trời sáng sớm hoặc về chiều, những đường vân trên cát hiện rõ, đẹp như ai vừa dùng cây bút thần vẽ từng nét. Nếu mang theo máy ảnh, có lẽ em sẽ chụp mãi mà vẫn thấy thiếu một góc đẹp chưa kịp giữ lại.

TIẾP CÂU CHUYỆN

Đi thật chậm trên cát, em nhìn dấu chân mình nối thành một hàng dài. Nhưng rồi chỉ một cơn gió cũng có thể làm những dấu chân mờ đi. Nghĩ đến đó, em bỗng thấy thiên nhiên thật hay: không cần sơn, không cần thước, gió vẫn có thể tự tạo nên những bức tranh mới mỗi ngày. Đó là một phòng triển lãm đặc biệt, nơi chẳng có hai buổi tham quan nào hoàn toàn giống nhau.

Đồi cát còn gợi ra cảm giác háo hức của một chuyến đi. Có bạn sẽ thích ngắm cảnh, có bạn muốn thử trò trượt cát ở nơi được phép, có bạn chỉ mong tìm một chỗ đứng thật đẹp để nhìn ra xa. Riêng em cứ mải mê nhìn những vệt sáng và bóng đổ thay đổi trên triền cát. Chỉ cần đứng yên một chút thôi cũng có thể thấy cả một bầu trời rộng mở.

Tuy vậy, em nghĩ khám phá đồi cát cũng cần biết giữ gìn. Đừng vứt rác, đừng làm hỏng cảnh quan và hãy nghe hướng dẫn để chuyến đi an toàn. Đồi cát đẹp vì vẻ tự nhiên của nó, nên ai đến chơi cũng có trách nhiệm giữ vẻ đẹp ấy.

Nếu biển Mũi Né là một bài hát mát lành thì đồi cát là điệu múa của nắng và gió. Hai cảnh sắc khác nhau mà lại cùng tạo nên một Mũi Né rất khó quên.

CÂU CHUYỆN 03 / 06

Suối Tiên

Dòng suối giữa miền cát đỏ

Nghe tên Suối Tiên, em cứ ngỡ nơi này phải có một bà tiên cầm đũa phép và những đám mây trắng bay là là mặt đất. Nhưng điều kỳ diệu của Suối Tiên ở Mũi Né lại đến từ thiên nhiên. Đó là một dòng suối nông len lỏi qua những vách cát, đất có sắc màu ấm áp. Dòng nước nhỏ hiện lên như một dải lụa mềm đang tìm đường đi giữa một bức tranh khổng lồ.

Điều khiến em thích thú nhất là cảnh sắc hai bên suối. Có những mảng màu đỏ, cam, trắng xen nhau trên vách đất và cát. Màu sắc ấy không giống bức tường được sơn ngay ngắn, mà có những vệt dài ngắn, chỗ đậm chỗ nhạt, nhìn rất tự nhiên. Em nghĩ nếu mang theo sổ vẽ, chắc sẽ phải dùng gần hết hộp bút màu mới vẽ được vẻ đẹp của nơi đây.

TIẾP CÂU CHUYỆN

Một chuyến khám phá Suối Tiên chắc sẽ rất khác với việc đứng từ xa ngắm một thắng cảnh. Người ta có thể men theo dòng nước ở khu vực phù hợp, nhìn dòng suối chảy quanh những khúc cong, quan sát cây cối và những lớp cát bên bờ. Tiếng nước róc rách nho nhỏ hòa với tiếng người gọi nhau khi phát hiện một góc đẹp. Không cần trò chơi điện tử hay màn hình sáng rực, cảnh vật cũng đủ khiến người ta tò mò.

Có lúc em tự hỏi: “Vì sao nước lại đi được giữa những vách cát như thế nhỉ?” Đó là kiểu câu hỏi khiến một chuyến du lịch trở thành một buổi học rất thú vị. Mình có thể tìm hiểu thêm về dòng chảy, mưa, gió và cách thiên nhiên thay đổi cảnh quan theo thời gian. Một nơi đẹp không chỉ để chụp ảnh, mà còn để đặt câu hỏi và hiểu thế giới quanh mình.

Nhưng thiên nhiên cũng cần được đối xử nhẹ nhàng. Khi tham quan, chúng ta nên đi theo lối được hướng dẫn, tránh bẻ cây, khắc chữ lên vách đất hoặc để lại rác. Những điều nhỏ ấy giúp dòng suối và cảnh quan quanh nó giữ được vẻ đẹp lâu hơn.

Với em, Suối Tiên giống một trang truyện cổ tích không có nhân vật phép thuật. Nhân vật chính là nước, cát, nắng và thời gian. Chính chúng đã cùng nhau làm nên một góc Mũi Né vừa lạ vừa đáng yêu.

CÂU CHUYỆN 04 / 06

Biển Mũi Né

Sắc xanh gọi mời

Có những ngày chỉ cần nhìn một bức ảnh biển thôi là em đã thấy lòng mình nhẹ hơn. Biển Mũi Né có sức hút như thế. Em thích màu nước xanh mở ra đến tận đường chân trời, thích những con sóng trắng nối nhau chạy vào bờ, rồi lại lùi xuống như đang chơi trò đuổi bắt. Bầu trời rộng đến mức nhìn mãi vẫn thấy còn chỗ để những ước mơ bay lên.

Buổi sáng ở biển thật dịu dàng. Mặt trời lên từ từ, ánh nắng trải dài trên mặt nước. Trên bờ, gió thổi qua tóc và mang theo mùi mặn quen thuộc. Một chiếc vỏ sò nhỏ nằm giữa cát cũng có thể khiến em cúi xuống ngắm rất lâu. Nó không phải món quà đắt tiền, nhưng lại giống như một lời chào bé xíu từ biển cả.

TIẾP CÂU CHUYỆN

Biển Mũi Né không chỉ có cảnh để ngắm. Người thích vận động có thể tìm hiểu những hoạt động phù hợp với điều kiện thời tiết và quy định tại từng khu vực. Người thích yên tĩnh có thể đi dạo, nhìn những hàng dừa, ngắm sóng và lắng nghe âm thanh của biển. Em nghĩ mỗi người đến đây sẽ mang về một kỷ niệm khác nhau. Có người nhớ màu trời, có người nhớ tiếng gió, còn có người nhớ nụ cười của những người bạn đồng hành.

Em cũng thích cách biển nối du lịch với đời sống quê hương. Không xa những bãi biển là các khu dân cư, những quán ăn và câu chuyện về nghề biển. Nhờ thế, Mũi Né không chỉ là nơi để nghỉ ngơi mà còn là nơi để hiểu thêm về con người miền biển. Càng đọc và tìm hiểu, em càng thấy một địa danh đẹp nhất khi cảnh vật và con người cùng góp phần tạo nên vẻ riêng.

Tất nhiên, yêu biển thì phải biết giữ biển sạch. Một chiếc túi nilon hay chai nhựa bỏ quên có thể gây hại cho môi trường. Em mong ai đến chơi cũng mang rác về đúng nơi, tôn trọng biển báo và chú ý an toàn khi xuống nước.

Nếu một người bạn hỏi em vì sao nên khám phá Mũi Né, em sẽ nói: “Vì ở đó có một màu xanh rất đặc biệt.” Nhưng sau đó em sẽ kể thêm rằng, phía sau màu xanh ấy còn có bao nhiêu câu chuyện đáng nghe. Biển đẹp trong mắt em không chỉ vì sóng, mà còn vì cảm giác được gần hơn với quê hương.

CÂU CHUYỆN 05 / 06

Hương vị Mũi Né

Ẩm thực miền biển

Mỗi vùng quê đều có một cách làm người ta nhớ. Có nơi nổi tiếng vì một con đường hoa, có nơi vì ngọn núi cao. Còn nhắc đến Mũi Né, ngoài biển xanh và cát đẹp, em lại nghĩ ngay đến những món ăn thơm phức của miền biển. Chưa cần nhìn thực đơn, chỉ tưởng tượng mùi hải sản nướng bay trong gió là bụng em đã biểu tình rồi!

Điều thú vị của ẩm thực vùng biển là nguyên liệu gắn với cuộc sống ngư dân. Cá, mực, tôm và nhiều loại hải sản có thể được chế biến theo những cách khác nhau. Có món đơn giản, giữ vị ngọt tự nhiên; có món thêm gia vị để thơm và đậm đà hơn. Một bữa ăn có cả gia đình quây quần, vừa thưởng thức món ngon vừa kể nhau nghe chuyện chuyến đi. Hóa ra một món ăn cũng có thể giữ lại rất nhiều kỷ niệm.

TIẾP CÂU CHUYỆN

Khi tìm hiểu về ẩm thực Phan Thiết – Mũi Né, em còn biết đến những món được nhiều người nhắc tới như bánh căn, bánh xèo hay các món làm từ hải sản. Mỗi món có cách ăn và hương vị riêng. Đứng trước một hàng quán nhỏ, em phân vân chưa biết gọi món nào, cuối cùng lại muốn thử tất cả. May mà chiếc bụng của em không phải cái vali du lịch, chứ nếu không chắc em sẽ cố nhét cả khu ẩm thực vào đó!

Nhưng em nghĩ khám phá món ngon cũng là một cách khám phá văn hóa. Từ nguyên liệu, cách chế biến đến cách người bán giới thiệu món ăn, mọi thứ đều có câu chuyện. Có khi một món rất quen với người dân địa phương lại trở thành điều mới lạ với du khách. Những điều bình dị ấy khiến chuyến đi gần gũi hơn, không chỉ là ngắm cảnh rồi trở về.

Nếu giới thiệu ẩm thực Mũi Né trên website, em muốn mỗi món có một bức ảnh rõ ràng, vài dòng kể chuyện và thông tin dễ hiểu để người xem biết mình sắp thưởng thức gì. Em cũng muốn nhắc mọi người chọn nơi ăn uống bảo đảm vệ sinh, hỏi giá trước khi gọi và không lãng phí thức ăn.

Có lẽ món ngon nhất sau một chuyến đi không chỉ nằm trên chiếc đĩa. Nó còn nằm trong tiếng cười, trong câu chuyện được kể lại và trong cảm giác nhớ một vùng đất. Với em, hương vị Mũi Né chính là một phần đáng yêu của quê hương miền biển.

CÂU CHUYỆN 06 / 06

Một ngày làm ngư dân

Nghe biển kể chuyện nghề

Nếu được chọn một nghề để tìm hiểu trong một ngày, em sẽ tò mò nhất về nghề ngư dân. Không phải vì em nghĩ đi biển là chuyện dễ dàng đâu nhé! Trái lại, chỉ nhìn những chiếc thuyền ngoài khơi thôi, em đã có hàng loạt câu hỏi: Người ta biết đường về bằng cách nào? Làm sao để gỡ một tấm lưới lớn? Và khi biển nổi gió thì mọi người chuẩn bị ra sao?

Một ngày của người làm nghề biển có thể bắt đầu từ lúc nhiều người còn đang ngủ. Có những chuyến đi diễn ra rất sớm hoặc kéo dài tùy loại nghề, thời tiết và điều kiện đánh bắt. Trên thuyền, mỗi người đều có công việc của mình. Những việc nhìn qua tưởng đơn giản lại cần sự quen tay, phối hợp và rất nhiều kinh nghiệm. Em nghĩ chỉ riêng việc giữ thăng bằng trên thuyền đã khó hơn đứng trên sân trường nhiều rồi.

TIẾP CÂU CHUYỆN

Khi thuyền về, công việc chưa hẳn đã xong. Cá cần được phân loại, ngư cụ cần được thu dọn, chuẩn bị cho những ngày tiếp theo. Trên bờ còn có người bán hàng, người vận chuyển và nhiều công việc khác liên quan đến nghề biển. Nhìn như vậy, em mới hiểu một mẻ cá đến bữa cơm gia đình đã đi qua biết bao bàn tay chăm chỉ.

Nếu có một chiếc micro nhỏ để phỏng vấn ngư dân, em sẽ không hỏi những điều quá lớn lao trước. Em muốn hỏi: “Điều gì làm bác vui nhất khi trở về bờ?” hoặc “Kỷ niệm nào bác nhớ nhất về chiếc thuyền của mình?” Em tin rằng những câu trả lời giản dị có thể làm nên một câu chuyện rất hay. Đó là điều không phải bức ảnh phong cảnh nào cũng kể hết được.

Tìm hiểu nghề biển còn khiến em nghĩ đến việc giữ gìn môi trường. Biển sạch không chỉ đẹp với khách du lịch mà còn quan trọng đối với cuộc sống của nhiều gia đình. Vì vậy, khi nói về du lịch Mũi Né, chúng ta cũng nên nói về sự trân trọng dành cho người lao động và thiên nhiên.

Em muốn người xem website Mũi Né Heritage nhìn thấy nhiều hơn những chiếc thuyền đẹp trên nền biển xanh. Em muốn họ hình dung được sự vất vả, khéo léo và niềm tự hào của người làm nghề. Bởi trong mắt em, ngư dân không chỉ là người đánh bắt hải sản. Họ còn là những người đang giữ nhịp sống và bao câu chuyện thân thương của làng chài.